

KO JE KO

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermeneutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništiti posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgnane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/Nage žene* (koautor--ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008), *Ušće okeana* (2011), *Jevanđelje po magarcu i druge priče o sitnim svetim trenucima* (2013), *Kroz blato i ostala umišljanja* (2017), *Srodnici* (2017), *Ukradeni roman* (2018), *Srodnici* (2018), *Pilot tramvaja* (2019), *Mali erotski rečnik srpskog jezika – sa Lebdećim objektima i Dnevnikom izgnane duše* (2019), *Polazeći od kraja sveta* (2020), *Dozvola za bicikl* (2021), *Banja i druge poslednje priče* (2021), *Sve zbog vazduha – oko pripovedanja* (2021), *Pisani putevi – priče izabrane iz Okeana* (2022), *Hodočašće u Sodomu* (2022), *Doktor pripovedanja – Kafka* (2022), *Snoviđenja i opsene – izabrane priče u ključu fantastike* (2023), *Zaludno mišljenje – u autopoetičkim kapljicama na čelu* (2024), *Šibanje* (2024) i *Kotao* (2024). Živi u Beogradu.

Vladan Bajčeta (1985, Bosanska Krupa), diplomirao na grupi za srpsku i svetsku književnost Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu, gde je završio master i doktorske akademske studije. Viši je naučni saradnik Instituta za književnost i umetnost u Beogradu na Odeljenju za istoriju srpske književne kritike i meta-kritike. Objavljene knjige: *Borislav Mihajlović Mihiz: kritičar i pisac* (2021); *Non omnis moriar: o poeziji i smrti u opusu Vladana Desnice* (2022); *Književnost s predumišljajem: stvaralačka biografija Slobodana Selenića* (2023). Živi u Beogradu.

Džejms Bejli (*James Orville Bailey, Jr.*; 1929, La Junta, Kolorado –2020, Medison, Viskonsin, SAD), univerzitetski profesor emeritus. Magistrirao je slavistiku na Univerzitetu Indijane 1958. godine, a doktorirao na Univerzitetu Harvard 1965. godine u oblasti slavistike. Predavao je na Odseku za slavistiku Univerziteta Viskonsina u Medisonu od 1967. do penzionisanja 1995. Bio je šef pomenutog Odseka, koordinator Studija ruskog područja, a učestvovao je i u formiranju Folklornog programa početkom osamdesetih godina, kojim je posle rukovodio. Decenijama je predano bio posvećen izučavanju ruskog folkloru; često je putovao u Rusiju zbog istraživanja. Objavio je veliki broj članaka i nekoliko knjiga o folkloru, a saradivao je u izradi antologije prevoda ruskih epskih pesama (preveo je i priredio zajedno sa Tatjanom Ivanovom knjigu *An Anthology of Russian Folk Epics*, 1998). Bio je predsednik Slavističkog i istočnoevropskog folklornog udruženja. Objavio je studije o engleskom stihu (*Toward a statistical analysis of English ver-*

se, 1975), o ruskoj književnosti, poetici i folkloru (*Three Russian lyric folk song meters*, 1993; *Избранные статьи по русскому народному сти-ху*, 2001).

Arijana Božović (Beograd), diplomirala je na Odseku za anglistiku Filološkog fakulteta u Beogradu. Objavila je prevode proze Forda Medoksa Forda, Grejama Grina, Elija Vizela, Dž. M. Kucija, Penelopi Ficdžerald, Džona Banvila, Dženet Vinterson, Ijana Makjuana, zatim prevode poezije Vilijama Karlosa Vilijamsa, V. H. Odena, Adrijen Rič, V. G. Zebalda i Teda Hjuza. Dobila je nagradu „Miloš N. Đurić” 2003. za prevod romana Ijana Makjuana *Iskupljenje* i nagradu „Mihajlo Đorđević” 2007. za prevod Makjuenovog romana *Subota*. Živi u Beogradu.

Aleksa Vasiljević (1996, Kragujevac), diplomirao je na Katedri za anglistiku na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Prevodi sa engleskog jezika.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrirala je i doktorirala komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao docent. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008), studije *Prevodilačka poetika Ivana V. Lalića* (2012) i *Recepcija, kanon, ciljna kultura: slika modernog angloameričkog pesništva u savremenoj srpskoj književnosti* (2018), roman *Krosfejđ* (2013) i zbirku poezije *Proklizavanje* (2020). Dobitnica je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić” za 2009. godinu, te nagrada „Isidora Sekulić” (2014) i „Biljana Jovanović” (2021). U uredništvu je časopisa za književnost i teoriju *Polja* od 2007. godine. Živi u Beogradu.

Divna Vuksanović (1965, Beograd), diplomirala je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu (1988) i Filozofskom fakultetu u Beogradu (1992); magistrirala je iz oblasti teatrologije (1993), a doktorirala iz domena savre-

me filozofije i estetike (1998). Piše tekstove iz oblasti savremene filozofije i estetike, poeziju, poetsku prozu i eseje. Predsednica je Estetičkog društva Srbije i Udruženja građana za umetnost, kulturu, medije i društvena pitanja „Mlad grašak” iz Beograda. Redovna je profesorka Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu. Knjige pesama: *Madona dugog vrata* (1992), *Glava harfe* (koautor D. J. Danilov, 1998), *Avanture sa stvarima* (2003). Knjige proze: *Opažać, opažena* (1997), *Patološke priče* (1999), *Okultno krvarenje* (2007), *Memo* (2016) i *Devojka sa štapom* (2020). Knjige za decu: *Život s trolovima I* (1998), *Život s trolovima I i II* (2002), *Štipaljka u hulahopkama* (2004), *Lezi mi na leđa, trole!* (2006), *Vetar sa zvezdane planine* (2019) i *Devojka sa štapom* (2020). Studije: *Barokni duh u savremenoj filozofiji: Benjamin-Adorno-Bloh* (2001), *Aesthetica Minima* (2004), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika* (2007), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika, tom 2* (2011), *Filozofija medija – ontologija, estetika, kritika, tom 3* (2017). Živi u Beogradu.

Džon Guld (*John Gould*), kanadski pisac kratkih priča iz Viktorije u Britanskoj Kolumbiji. Trenutno predaje kreativno pisanje na Univerzitetu u Viktoriji i član je redakcije uglednog kanadskog književnog časopisa *The Malahat Review*. Najuspelije zbirke su mu: *The Kingdom of Heaven: 88 Palm-of-the-Hand Stories* (1996), *Kilter: 55 fictions* (2003) i *The End of Me* (2020). Guld je i autor romana *Seven Good Reasons Not to Be Good* (2011).

Alfred Deblin (*Alfred Döblin*; 1878, Ščećin, Poljska – 1957, Emendingen, Nemačka), nemački lekar i pisac, čije se stvaralaštvo odlikuje elementima različitih književnih pokreta karakterističnih za prvu polovinu dvadesetog veka poput futurizma, ekspresionizma i nove stvarnosti. Autor je preko deset romana s istorijskom, naučnofantastičnom i društveno-kritičkom tematikom, nekoliko drama i radiodrama, brojnih eseja o politici, filozofiji, religi-

ji i umetnosti, kao i obimnih prepiski, a najpoznatije delo koje je objavio jeste roman *Berlin Aleksanderplatz* (*Berlin Alexanderplatz*, 1929).

Džoun Didion (*Joun Didion*; 1934, Sakramento – 2021, Njujork, SAD), američka književnica i esejistkinja, poznata po svom lucidnom proznom stilu i oštrim prikazima društvenih nemira i psiholoških uvida. Nakon što je diplomirala na Kalifornijskom univerzitetu u Berkeleyju, počela je da radi za magazin *Vogue*, najpre kao kopirajterka, a zatim i kao urednica. Zajedno s mužem, piscem Džonom Gregorijem Danom, iz Njujorka seli se u Kaliforniju. Par će potom usvojiti ćerku Kitanu. Napisala je niz romana i zbirke eseja za koje je dobila brojna priznanja i počasti. Izdvaja se memoarska proza „Godina magijskog mišljenja”, koja je 2005. dobila Nacionalnu nagradu za nefikcionalnu prozu, kao i francusku Prix Médicis. To delo je adaptirala i za pozorište. Godine 2019, knjiga se našla na Gardijanovoj listi najboljih sto knjiga 21. veka. Dobitnica je Medalje „Edvard Mekdauel”, Književne nagrade Sent Luis, nagrade Američke akademije postignuća, Medalje za izuzetni doprinos američkoj književnosti i dr.

Radmila Gikić Petrović (1951, Vrbas), piše prozu. Objavljene knjige: *Otvorite Jelenine prozore* (1978), *Namaste, Indijo* (1984; putopisna proza, prevedena na rusinski 1986), *U Fruškoj gori 1854* (1985; dnevnik Milice Stojadinović Srpkinja), *Milica–Vuk–Mina* (1987), *Razgovori o Indiji* (1989), *Prepiska Milice Stojadinović Srpkinje sa savremenicima* (1991), *Iskustva proze* (1993; razgovori sa proznim piscima), *Tokovi savremene proze* (2002; razgovori sa proznim piscima), *U potrazi za glavnim junakom* (2003; priče), *Srpkinjini krug kredom*, (2006; pesme i proza posvećeni Milici Stojadinović Srpkinji), *Bibliografija radova o Milici Stojadinović Srpkinji* (2007), *Dnevnik Anke Obrenović* (2007), *Likovi u Dnevniku Anke Obrenović* (2007), *Zdravo, Indijo* (2008), *Život i književno delo Milice Stoja-*

dinović Srpkinje (2010), *Stara priča* (2013, priče), *Koreja post scriptum* (2014), *A gde je Čehov? – razgovori o prozi* (2015), *Vijetnam i devet zmajeva* (2016), *Kritika pamćenja* (2017), *Kubanske prijateljice* (2020), *Dnevnik Anke Obrenović (1836–1838)* (2021) i *Pesnički glasovi: intervjui* (2024). Dobitnica je nagrada: „Slobodna Vojvodina”, „Iskra kulture”, „Povelja za višegodišnji stvaralački i naučni doprinos”, „Medalja kulture za očuvanje kulturnog nasleđa”, „Ljuba Nenadović”. Živi u Novom Sadu.

Luiz Glik (*Louise Elisabeth Glück*; 1943, Njujork – 2023, Kembridž; SAD), američka pesnikinja. Objavila je sledeće knjige pesama: *Firstborn* (1968), *The House on Marshland* (1975), *Descending Figure* (1980), *The Triumph of Achilles* (1985), *Ararat* (1990), *The Wild Iris* (1992; srp. prevod: *Divlji iris*, Kontrast izdavaštvo, 2023), *Meadowlands* (1996), *Vita Nova* (1999), *The Seven Ages* (2001), *Averno* (2006; srp. prevod: *Averno*, Kontrast izdavaštvo, 2023), *A Village Life* (2009), *Poems: 1962–2012* (2012), *Faithful and Virtuous Night* (2014) i *Winter Recipes from the Collective* (2021). Dobitnica je brojnih nagrada od kojih su najznačajnije Pulicerova nagrada za poeziju (1993) i Nobelova nagrada za književnost (2020).

Biljana Dojčinović (1963, Beograd) redovna je profesorka na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Diplomirala je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti Filološkog fakulteta Univerziteta u Beogradu. Na istom fakultetu 1991. godine odbranila je magistarski rad *Kategorija rod u američkoj ginekritici* (na primeru dela Erike Jong), a potom, 2003. godine, i doktorsku disertaciju *Pripovedni postupci u romanima Džona Apdajka*. Jedna je od osnivačica Centra za ženske studije u Beogradu, kao i Indok centra Asocijacije za žensku inicijativu. Od 2002. do 2008. godine bila je glavna urednica časopisa za feminističku teoriju *Genero*. Članica je *The John Updike So-*

ciety (JUS), kao i uredništva *The John Updike Review* od njihovog osnivanja, dok se u odboru direktora JUS nalazi od 2015. godine. Od 2011. godine rukovoditeljka je istraživačkog projekta Knjiženstvo – teorija i istorija ženske književnosti na srpskom jeziku do 1915. godine. Glavna je i odgovorna urednica *Knjiženstva*, časopisa za studije književnosti, roda i kulture. Godine 2016. za knjigu *Pravo sunca – drugačiji modernizmi* (2015) dobila je Nagradu „Anđelka Milić”. Objavljene knjige: *Ginokritika: Rod i proučavanje književnosti koju su pisale žene* (1993), *Odabrana bibliografija radova iz feminističke teorije/ženskih studija 1974–1996* (1996), *Gradovi, sobe, portreti* (2006), *GenderingS: Gendered Readings in Serbian Women’s Writing* (2006, CD izdanje), *Kartograf modernog sveta: romani Džona Apdajka* (2007), *Susreti u tami: uvod u čitanje Virdžinije Vulf* (2011), *Pravo sunca – drugačiji modernizmi* (2015), *Sedmo nebo* (2020).

Aleksandra Žeželj Kocić (1977, Beograd), završila osnovne, master i doktorske studije na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Član je Hemingvejevog društva (SAD), Fidžeraldovog društva (SAD) i Udruženja za anglo-američke studije Srbije. Naučni saradnik u oblasti jezik i književnost – Institut za književnost i umetnost u Beogradu. Zaposlena kao profesor engleskog jezika i književnosti u Filološkoj gimnaziji u Beogradu. Knjige: *Normative Masculinity and Its Subversion in Tennessee Williams’ World and Style* (2016), *Hemingvej i rod: pisac u mreži teorije* (2018), *Pesnik i jedan čitalac: ogledi o poeziji i prozi Dragana Lakićevića* (2020), *Zbirka leptirova: ogledi o anglo-američkoj književnosti* (2021), *Valjarević u dijalogu* (2022). Živi u Beogradu.

Tedžu Kol (*Teju Cole*; 1975, Kalamazu, Mičigen, SAD), američko-nigerijski pisac, fotograf i istoričar umetnosti. Diplomirao na Odseku za orijentalne i afričke studije na Univerzitetu u Londonu (istorija afričke umetnosti) i odabrao

doktorat iz istorije umetnosti na Univerzitetu Kolumbija. Autor je novele *Every Day is for the Thief* (2007), romana *Open City* (2012; *Otvoreni grad*, preveo Alen Bešić, Beograd: Dereta, 2016) i *Tremor* (2023), zbirke eseja *Known and Strange Things* (2016) i *Black Paper: Writing in a Dark Time* (2023), kao i nekoliko knjiga sa fotografijama *Punto d’Ombra* (2016, objavljene na engleskom pod nazivom *Blind Spot*, 2017), *Human Archipelago* (sa fotografijama Fazala Šeika, 2019), *Fernweh* (2020), *Golden Apple of the Sun* (2021) i *Pharmakon* (2024). Za roman *Otvoreni grad* dobio je Nagradu Hemingvejeve zadužbine/PEN centra za 2012. godinu. Objavljuje svoje radove u nekoliko američkih časopisa, uključujući *The New York Times* i *The New Yorker*. Trenutno živi i radi u Bruklinu, Njujork.

Jaroslav Kombilj (1944, Stara Dubrava, BiH), po struci diplomirani inženjer tehnologije (master). Sporadično piše pesme i kratke priče i povremeno objavljuje po književnim časopisima i raznim portalima na internetu. Pretežno se bavi prevodilaštvom. Prevodi sa ukrajinskog i ruskog na srpski i sa srpskog na ukrajinski. Do sada su mu objavljeni prevodi pet romana, jedna monografija, po jedna zbirka pesama, eseja, dramskih tekstova i apokrifa. Po raznim časopisima objavljeni su prevodi preko četiristo pesama. Inostrani je član Nacionalnog udruženja ukrajinskih pisaca.

Vasil Mahno (*Vasyl Mahno*; 1964, Čorktiv, Ukrajina), pesnik, esejista, dramaturg, prevodilac, književni kritičar. Predavao književnost na univerzitetima u Ternopolju (Ukrajina) i Krakovu (Poljska). Član je Asocijacije ukrajinskih pisaca, Nacionalnog udruženja ukrajinskih pisaca, kao i međunarodnog i ukrajinskog PEN kluba. Objavio je dvanaest zbirki pesama, po dve zbirke eseja i pripovedaka, dve drame i jedan roman. Kao prevodilac objavio je dve zbirke pesama sa poljskog jezika. Kao kritičar objavio je književni ogled *Umetnički svet Bog-*

dana Igora Antoniča. Takođe je sastavljač antologije savremene ukrajinske poezije *Pesnici devedesetih*. Poezija i eseji prevedeni su mu na više od dvadeset jezika, među kojima su: poljski, srpski, engleski, ruski, nemački, češki, litvanski, malajamski, ivrit, jidiš, španski, rumunski, slovenački, jermenski i dr. Dobitnik je brojnih ukrajinskih i međunarodnih nagrada, među kojima je i naša Povelja Morave (2013). Od 2000. živi i radi u Njujorku.

Muhamed Mrabet (*Mohamed Mrabet*; 1936, Tandžir, Maroko), marokanski pripovedač i slikar, poznat po svojoj saradnji sa Polom Boudousom. Iako nepismen, svoje priče je pripovedaao na arapskom i španskom, dok ih je Boudous beležio i prevodio na engleski jezik. Objavio je više od deset knjiga, među kojima su *Love with a Few Hairs* (1967), *M'Hashish* (1969), *Look and Move On* (1976). Izlagao je širom Evrope i Amerike.

Mirjana Mrkela (1955, Beograd), od gimnazijskih dana živi u Zadru. Piše romane, drame, priče, pesme i reportaže. Tekstovi joj se objavljuju na Hrvatskome radiju, u dečjim časopisima i časopisima za slepe. Godine 2013. došla je Nagradu „Grigor Vitez”. Objavila je knjige: *Dragi Olivere* (roman, 2012), *Ljubavne pjesme* (poezija, 2013), *Mea, mlađa sestra* (roman za tinejdžere, 2014), *Moja Zadarska čitanka* (zbirka za decu, 2014), *Upoznaj izume Fausta Vrančića* (didaktičke kartice, 2015), *Putovanje naslijepo* (putopisi, 2016), *U zemlji Plaviji* (poučne priče, 2016), *Vrabac* (priče za decu, 2016), *Bob bobić mahuna* (ilustrovana zbirka priča, 2017), *Tun pristani, kapitane* (slikovnica, 2017), *Koto u urom* (književno-likovna mapa, 2017), *Mi smo dva svijeta* (poezija, 2018), *Upoznajte prirodne ljepote Zadarske županije* (informativno-educativne kartice, 2018), *Dinosauri nisu nestali* (poezija za decu, 2019), *Alisa kod Andersena* (roman za decu, 2021), *Botanika i tropjesma* (poezija, 2021), *Optimist oko Zadra* (slikovnica, ilustrovao Marin Franić, 2021).

Jovanka Nikolić (1977, Jagodina). Objavljivala je na portalu *Nomad.ba* i u časopisima *Beogradski krug kredom*, *Fokalizator*, *Savremenik*, *Bdenje* i *Trag*. Godine 2024. objavila je *Zbirku od Virtemberga*. Živi i radi u Jagodini.

Slavomir Saša Nišavić (1959, Bijelo Polje, Crna Gora), studirao je u Prištini, Beogradu i Novom Sadu. Objavio je pesničke knjige: *Pridržavanje duše* (2003), *Košuljica* (2004), *Grebeni* (2007), *Zaboravljeni dečak* (2018), *Čestica* (2020), *Gavranov hleb* (2021), *Peteljka* (2022) i *Samograd* (2024). Pesme su mu prevedene i zastupljene u više antologija i zbornika. Član je Društva književnika Vojvodine i Udruženja književnika Srbije. Živi u Novom Sadu.

Branka Ognjanović (1990, Niš), završila je osnovne i master studije na studijskom programu Nemački jezik i književnost na Filološko-umetničkom fakultetu Univerziteta u Kragujevcu, a trenutno je pri kraju Doktorskih studija iz filologije. Živi i radi u Nišu. Oblasti interesovanja: novija nemačka književnost, ekokritika i nauka i tehnologija u književnosti.

Sanja Paripović Krčmar (1973, Žabalj), vanredna profesorka na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu na kojem je diplomirala Jugoslovensku književnost i srpskohrvatski jezik, odbranila magistarski rad *Metrički registar Jovana Ilića* (2003) i doktorsku tezu *Pesnički oblici srpskog neosimbolizma* (2015). Autorka je knjiga *Stalni pesnički oblici srpskog neosimbolizma* (2017) i *Tragom srpskog sonetizma* (2024). Bavi se teorijom književnosti, posebno proučavanjem stiha u srpskoj književnosti, stalnim oblicima pesme i strofe, kao i poetikom srpske poezije 20. veka. Objavljuje radove u časopisima, stručnim publikacijama, zbornicima radova, učestvuje na domaćim i međunarodnim naučnim skupovima.

Svetozar Petrović (1931, Karlovac – 2005, Novi Sad), književni teoretičar, književni istori-

čar. U Karlovcu je pohađao osnovnu i srednju školu. Diplomirao je 1956. u Zagrebu na Grupi za narodni jezik i književnost s ruskim jezikom i književnošću, gde je i doktorirao 1966. godine na temu *Problem soneta u starijoj hrvatskoj književnosti*. Na Univerzitetu u Alahabadu studirao je indologiju od 1954. do 1956. godine. Radio je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 1959. do 1970. godine, a potom kao profesor na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu od 1970. do 1977; kao redovni profesor na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu od 1977. godine na predmetima Opšta književnost i Teorija književnosti. Dopisni član VANU od 24. 11. 1981; redovni od 3. 12. 1987. Redovni član SANU, Odeljenje jezika i književnosti od 29. 5. 1991. Dobio je Nagradu „Vladimir Nazor” 1972. godine za knjigu *Priroda kritike*; Nagradu grada Zagreba 1963. za knjigu *Kritika i djelo*, Nagradu „Đorđe Jovanović” i Nagradu SIZ-a kulture Vojvodine 1986. za knjigu *Oblik i smisao*. Bavio se metodologijom proučavanja književnosti, teorijom i istorijom stiha, indološkim temama.

Dragan Prole (1972, Novi Sad), bavi se klasičnom nemačkom filozofijom i savremenom filozofijom. Doktorsku disertaciju „Pojam povesi u Hajdegerovoj i Hegelovoj filozofiji” odbranio je 2006. godine. Objavljene knjige: *Huserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i poves – Hajdeger i Hegel* (2007), *Stranost bića – prilozi fenomenološkoj ontologiji* (2010), *Humanost stranog čoveka* (2011), *Unutrašnje inostranstvo – filozofska refleksija romantizma* (2013), *Tradicija nastave filozofije* (2014), *Pojave odsutnog – prilozi savremenoj estetici* (2016), *Jednakost nejednakog – fenomenologija i rane avangarde* (2018), *Ničeovi trubaduri* (2021), *Sedam smrtnih grehova – ogledi iz uporedne fenomenologije* (2022) i *Pećinski zaokret* (2024). Dobitnik je Nagrade „Nikola Milošević” Drugog programa Radio Beograda za najbolju teorijsku knjigu 2011. godine. Prevodi sa nemačkog

jezika. Živi u Novom Sadu i radi na Filozofskom fakultetu.

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. Bavi se prevodenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, historiografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politikologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006), *Imago Poloniae* (2014), *Pisma iz Poljske* (2018), *Faktomontaže* (2020) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio-drama s CD-om), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo, između ostalih i najprestižnije poljske nagrade „Transatlantik” za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Tatjana Rosić Ilić (1962), doktorila je, magistrirala i diplomirala na Filološkom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Redovna je profesorka na Fakultetu za medije i komunikacije Univerziteta Singidunum u Beogradu, gde predaje predmete iz oblasti studija kulture, roda, književnosti i medija. Naučna je saradnica na Institutu za književnost i umetnost u Beogradu i gostujuća profesorka na doktorskom programu Filološko-umetničkog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu. Tokom akademske 2016–17. godine bila je gostujuća profesorka na odseku za slavistiku Univerziteta Mičigen, SAD. Književna je teoretičarka i kritičarka, kao i autorica brojnih nacionalnih, regionalnih i međunarodnih projekata iz oblasti rodne, kulturne i medijske politike. Bila je urednica regionalnog časopisa za kulturu *Sarajevske sveske*, *Belgrade Journal of Media and Communications*, *FMK* i časopisa *Ženske studije* Centra za ženske studije u Beogradu. Trenutno se bavi studijama kulture otpora u svetu globalnih medija kao i kritičkim studijama roda, maskuli-

niteta i ženskog autorstva u kontekstu tranzicione postjugoslovenske i balkanske kulture sećanja. Autorka je i urednica sledećih knjiga: *Representation of Gender Minority Groups in Media: Serbia, Montenegro, Macedonia* (ur., 2015) (*Anti*)*utopije tela: reprezentacija maskuliniteta u savremenoj srpskoj prozi* (2014), *Mit o savršenoj biografiji: Danilo Kiš i figura pisca u srpskoj kulturi* (2008), *Theory and Politics of Gender: the Representation of Gender Identities in Literatures and Cultures of Balkans and Southeastern Europe* (2008), *Proizvoljnost dnevnika* (1994). Živi u Beogradu.

Jelena Savić (1995, Novi Sad), po struci je profesor engleskog jezika. Osnovne i master studije završila je na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Ima bogato iskustvo u podučavanju engleskog jezika na različitim obrazovnim nivoima, uključujući i rad u okviru Centra za jezike Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Aktivno učestvuje na stručnim i naučnim konferencijama, gde predstavlja istraživanja i inovativne pristupe u nastavi jezika. Kao član Upravnog odbora Udruženja nastavnika engleskog jezika u Srbiji (ELTA), posvećena je unapređenju metodologije nastave kroz primenu savremenih obrazovnih praksi.

Srdan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev” u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović” iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno

su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga”. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseler.net, a dobitnik je i prve nagrade za prvu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica” (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić”, te nagrada „Biljana Jovanović” i „Edo Budiša”. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010), *Satori* (2013), *Srebrna magla pada* (2017), *Ljubavna pesma* (2020) i *Autosekcija* (2023), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Srdan V. Tešin (1971, Mokrin), književnik i novinar. Studirao je filozofiju i komunikologiju u Beogradu, a diplomirao na poetici kratke priče. Objavio je sledeće knjige: *Coated brain/Pohovani mozak* (drama, 1996), *Sveto Trojstvo Georgija Zecowskog* (poezija, 1997), *Sjajan naslov za pantomimu* (priče, 1997), *Antologija najboljih naslova* (roman, 2000), *Kazimir i drugi naslovi* (roman, 2003), *Kroz pustinju i prašinu* (roman, 2005), *Kuvarove kletve i druge gadosti* (roman, 2006), *Alternativni vodič kroz Vavilon* (izabrane kolumne, 2008), *Ispod crte* (priče, 2010), *Priče s Marsa* (priče, 2015), *Gori gori gori* (roman, 2017), *Moje* (roman, 2019), *Luka kaže* (knjiga za decu, 2020), *Mokrinske hronike* (proza, 2021) i *Crna Anđelija i druge zverske priče* (priče, 2023). Pripredio je nekoliko antologija, panorama i izbora kratkih priča. Knjige su mu prevedene na slovenački, makedonski i nemački jezik. Dobitnik je književne stipendije „Borislav Pekić”, Nagrade Društva književnika Vojvodine za knjigu godine, Nagrade grada Niša za književnost za decu i mlade „Maleni cvet”, kao i Nagrade „Ivo Andrić”. Zastupljen je u domaćim i inostranim antologijama i izborima iz srpske savremene književnosti. Proza mu je prevedena na francuski, engleski, nemački, poljski, češki, makedonski, mađarski, albanski i slove-

nački jezik. Član je Srpskog PEN centra. Živi u Kikindi.

Milica Ćuković (1987, Pančevo), diplomirala, masterirala i doktorirala na Katedri za srpsku književnost sa južnoslovenskim književnostima Filološkog fakulteta u Beogradu. Radi u Institutu za književnost i umetnost u Beogradu, na naučnom odeljenju „Srpska književnost i kulturna samosvest”. Priredila četiri knjige, uredila dva zbornika naučnih radova. Piše naučne radove, eseje, književnu i naučnu kritiku.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je magistarske studije na katedri za engleski jezik Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a doktorirao na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je prevode knjiga Dejvida Fostera Volasa, Kormaka Makartija, Džona Barta, Karila Filipa, Ta-Nehasija Koutsa, Krisa Abanija, En Karson, Džojks Kerol Outs, Eni Pru, Isaka Baševisa Singera, Henrija Džejmisa, Tomasa Ligotija i drugih. Dobitnik je Nagrade za prevod godine 2011. Društva književnika Vojvodine za prevod knjige *Izgubljen u kući smeha* Džona

Barta. Autor je studije *Nik Kejv i poetika prestupa* (2022). Živi i radi u Novom Sadu.

Šaban Šarenkapić (1956, Novi Pazar), osnivač je Kulturnog centra „DamaD”, pokretač književnog časopisa *Mak* i magazina *Has*. Piše poeziju i prozu. Bavi se i prevodenjem. Objavljene knjige: poezija – *Kućna nega* (1987), *Učena voda* (1990), *Imperija hleba* (1993), *Zemna snaga* (1997), *Stambolska sprema* (1997), *Memorijalne ploče* (2002), *Lirika manjinstva* (2005), *Maternji geto* (2005), *Izabrane pjesme* (2006), *Zemna ostavština* (2007), *Crvene kuće* (2014), *Kafkin kalfa* (2019), *Kuća jasina* (2022) i *Gazinski glasnik* (2024); romani – *Bukvica* (2000), *Pazarska trilogija* (2003), *Mazija* (2009) i *Kvartida* (2020). Živi u Novom Pazaru.

Darko Šišković (1978, Beograd), objavljivao je poeziju u *Književnom listu*, *Književnim novinama*, *TOK-u* iz Prokuplja. Čest je gost na pesničkim Magičnim večerima i pesničkim platformama na festivalu „Šumes”. Član je pozorišta Porodice bistrih potoka, s kojim je nastupao u tridesetak predstava.